

**Ομιλία του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα
την Ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ**

Κυρίες και Κύριοι,

Θέλω ξεκινώντας να σας ευχαριστήσω θερμά για την πρόσκληση σας να χαιρετήσω στην ετήσια συνέλευση του Συνδέσμου σας, η οποία διεξάγεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη φάση της διαπραγμάτευσης της ελληνικής κυβέρνησης με τους θεσμούς και με τους ευρωπαίους εταίρους μας.

Βρισκόμαστε πλέον στην τελική ευθεία για την επίτευξη μιας αμοιβαία επωφελούς συμφωνίας μετά από μακρές και επίπονες συζητήσεις τόσο πάνω στο πολιτικό όσο και στο τεχνικό επίπεδο.

Γνωρίζετε βεβαίως ότι η νέα ελληνική κυβέρνηση όλο το τελευταίο διάστημα έχει δώσει έναν σκληρό αγώνα, προκειμένου να πείσει τόσο τους ηγέτες της Ευρωζώνης όσο και τους θεσμούς, ότι η προηγούμενη κατάσταση δεν ήταν βιώσιμη και ήταν απολύτως αδύνατο κοινωνικά και παράλογο οικονομικά να συνεχιστεί. Έχω εξηγήσει δεκάδες φορές τα αδιέξοδα του προηγούμενου προγράμματος του μνημονίου και δεν θέλω να επιμείνω σήμερα σε αυτά. Οι αριθμοί και τα γεγονότα εξάλλου μιλούν -σε αυτή την περίπτωση τουλάχιστον- από μόνα τους.

Κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης με τους εταίρους, ειδικά μετά την 20^η Φεβρουαρίου, είχαμε τη δυνατότητα να παρουσιάσουμε τις προτάσεις μας και ήδη έχουμε καταθέσει στους θεσμούς ένα αναλυτικό κείμενο εξειδίκευσής τους, που κατά τη γνώμη μας μπορεί να αποτελέσει τη βάση μιας βιώσιμης συμφωνίας.

Αυτό που θέλω, όμως, να υπογραμμίσω σε αυτό το σημείο είναι ότι όλους αυτούς τους μήνες έχουμε αποδείξει έμπρακτα ότι εργαζόμαστε με απόλυτη ειλικρίνεια και αφοσίωση για την επίτευξη αυτής της συμφωνίας.

Είναι χαρακτηριστικό της ειλικρίνειας και της αφοσίωσής μας σε αυτή την κατεύθυνση, ότι, παρά το γεγονός ότι βρισκόμαστε σε συνθήκες χρηματοδοτικής ασφυξίας, έχουμε ανταποκριθεί σε όλες τις εξωτερικές υποχρεώσεις μας, που αγγίζουν σχεδόν τα 8 δισ.€, από την ημέρα της ανάληψης των καθηκόντων από τη νέα κυβέρνηση. Επιτρέψτε μου την παρατήρηση, ωστόσο, ότι δεν έχουν την δυνατότητα όλοι στην Ευρώπη και στους θεσμούς να ισχυριστούν το ίδιο.

Είναι γνωστό εξάλλου ότι υπάρχουν κύκλοι που δεν θέλουν αυτή τη συμφωνία να παίρνει σάρκα και οστά, έχοντας ενδεχομένως στα συρτάρια τους διχαστικά σχέδια για τη πορεία της Ευρώπης. Διατηρώ όμως ακλόνητη την πεποίθηση ότι ήδη στους θεσμούς και στην Ευρωζώνη έχουν επικρατήσει συντριπτικά οι σώφρονες φωνές που αντιλαμβάνονται ότι αυτή η Συμφωνία δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά αφορά το Ενωσιακό όραμα και σχέδιο στο σύνολό του. Για αυτό και δε χάνω την ακλόνητη πίστη μου πως σε μερικά χρόνια από σήμερα, ίσως και σε μερικούς μήνες, οι μέρες αυτές θα καταγραφούν ως μέρες που επανεπιβεβαιώθηκε η κοινή πίστη στο όραμα της Ενωμένης Ευρώπης, της ισότητας και της αλληλεγγύης.

Και βασική προϋπόθεση μιας τέτοιας εξέλιξης, είναι η επίτευξη μιας συμφωνίας που δεν θα μεταθέτει το πρόβλημα, δεν θα κλείνει τα μάτια μπροστά στις πραγματικές προκλήσεις, αλλά θα αντιμετωπίζει κατά μέτωπο τα ανοιχτά ζητήματα.

Από τη πλευρά μας είμαστε διατεθειμένοι και το έχουμε αποδείξει, να προχωρήσουμε σε συμβιβασμούς με τους ευρωπαίους εταίρους, στο βαθμό που με την επιδιωκόμενη συμφωνία:

Πρώτον δεν θα δίνεται απλώς μια βραχυπρόθεσμη χρηματοδοτική ανάσα, αλλά θα αντιμετωπίζεται μέσο και μακροπρόθεσμα το χρηματοδοτικό πρόβλημα του ελληνικού δημοσίου, έως ότου βγούμε με ασφάλεια στις αγορές. Πρόβλημα που δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι επιδεινώθηκε από τα υφεσιακά μέτρα της προηγούμενης πενταετίας της σκληρής λιτότητας. Αυτή η μακροπρόθεσμη λύση οφείλει να περιλαμβάνει την προοπτική αναδιάρθρωσης, την προοπτική απομείωσης του ελληνικού δημόσιου χρέους.

Δεύτερον, μια συμφωνία που θα προβλέπει χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα, κυρίως φέτος και το 2016, ώστε να διασπάσουμε το μηχανισμό αναπαραγωγής της λιτότητας και να ανακτήσουμε τον αναγκαίο δημοσιονομικό χώρο για να βγει η χώρα στην ανάπτυξη.

Τρίτον, μια συμφωνία, που θα προβλέπει ένα επενδυτικό πακέτο για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας σε στέρεες βάσεις, με προτεραιότητα στις υποδομές και τις νέες τεχνολογίες.

Και τέλος, μια **συμφωνία που δεν θα επιβάλλει νέα μέτρα περικοπών σε μισθούς και συντάξεις** που εντείνουν τις ανισότητες και διαρρηγνύουν περαιτέρω την κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και Κύριοι,

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις ώστε να υπάρξει συμφωνία αμοιβαία επωφελής, τις προϋποθέσεις για να μπορέσει η ελληνική οικονομία να ξεφύγει από τον ασφυκτικό κλοιό της έλλειψης ρευστότητας, που όλοι πολύ καλά γνωρίζουμε ότι υπονομεύει τις προοπτικές άμεσης ανάκαμψης, ενώ την ίδια στιγμή επιβαρύνει την πραγματική οικονομία με επιπρόσθετα προβλήματα.

Επιτρέψτε μου ωστόσο να τονίσω: Δεν αποτελεί ούτε επιλογή, ούτε ευθύνη της ελληνικής κυβέρνησης η έλλειψη ρευστότητας των τελευταίων ημερών. Αντιθέτως, πρόκειται για μια σκληρή διαπραγματευτική τακτική των εταίρων, για την οποία δεν ξέρω αν όλοι στην Ευρώπη είναι υπερήφανοι.

Δεν θέλω όμως να πω περισσότερα για αυτό το ζήτημα: όλοι στο τέλος θα κληθούν να δώσουν εξηγήσεις για όσα έχουν διαμειφθεί τους τελευταίους τρεις μήνες. Αυτό που προέχει τώρα, αυτό που θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι αποτελεί δική μας προτεραιότητα, είναι η επίτευξη συμφωνίας. Και όταν σύντομα έχουμε αυτή την εξέλιξη, όταν επιλυθεί το χρηματοδοτικό πρόβλημα και αποκατασταθεί η ρευστότητα, τότε θα είναι το πραγματικό momentum για την ελληνική οικονομία. Τότε θα γίνει το μεγάλο άλμα προς τα μπροστά για να αφήσουμε πίσω τον φαύλο κύκλο της λιτότητας και να περάσουμε επιτέλους μετά από πέντε χρόνια σε έναν ενάρετο κύκλο βιώσιμης και κοινωνικά δίκαιης ανάπτυξης.

Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι η ανάπτυξη δεν είναι μια ουδέτερη έννοια, ούτε ένας κοινωνικός αυτοσκοπός. Τα κοινωνικά αποτελέσματα της ανάπτυξης δεν είναι εκ των

προτέρων δεδομένα και εξισωτικά, αλλά αντίθετα εξαρτώνται απόλυτα από τις βάσεις πάνω στις οποίες στηρίζεται κάθε φορά η αναπτυξιακή πορεία καθώς και από την πολιτική αναδιανομής των ωφελημάτων της.

Η κεντρική ιδέα του προηγούμενου προγράμματος, του Μνημονίου, για παράδειγμα, ότι η ανάπτυξη θα έρθει αν μειωθεί μέχρι εκμηδενίσεως το μισθολογικό κόστος και αυξηθούν οι ευελιξίες και ο βαθμός απορρύθμισης της αγοράς εργασίας, είναι μια ιδέα κοινωνικά προβληματική και άδικη. Ενώ την ίδια στιγμή αποδείχτηκε μη ρεαλιστική, καθώς αποδιάρθρωσε την ελληνική κοινωνία και δημιούργησε τεράστιες κοινωνικές και πολιτικές εντάσεις που τελικά λειτούργησαν ως τροχοπέδη ως προς τον αρχικό στόχο της ανάκαμψης.

Το θέμα λοιπόν -το θέμα για όλους μας- είναι η επεξεργασία ενός Εθνικού Αναπτυξιακού Σχεδίου που θα μπορεί να εγγυάται την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή και θα τείνει στην αύξηση της ευημερίας για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων. Διότι μόνο η διασφάλιση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ομαλότητας μπορεί να δημιουργήσει το πλαίσιο για μακροπρόθεσμη και βιώσιμη ανάπτυξη.

Αυτή είναι αν θέλετε η δική μας κεντρική ιδέα που συνέχει το σχέδιο και τους στόχους της νέας ελληνικής κυβέρνησης. Ας προσπαθήσω λοιπόν να απαντήσω στο κρίσιμο ερώτημα: **Τι ανάπτυξη χρειαζόμαστε;** Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα της περιόδου που θέτει τις πολιτικές και κοινωνικές διαχωριστικές γραμμές τόσο στην Ελλάδα και την Ευρώπη όσο και στον κόσμο ολόκληρο.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω συνοπτικά στο ερώτημα αυτό, ενδεχομένως επαναλαμβάνοντας θέσεις και προτάσεις που έχω υποστηρίξει και στο παρελθόν:

Θέση 1η: Χρειαζόμαστε ανάπτυξη που θα στηρίζεται και στην ενίσχυση της ενεργού εσωτερικής ζήτησης και όχι ανάπτυξη που θα στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην ενίσχυση της εξαγωγικής δραστηριότητας. Διότι με διαλυμένη την εσωτερική αγορά και οικονομία είναι αδύνατο να βγούμε από την κρίση.

Θέση 2η: Χρειαζόμαστε ανάπτυξη που θα στηρίζεται στα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας. Και εδώ πρέπει να γίνουμε συγκεκριμένοι λέγοντας ότι αυτά είναι:

Πρώτον, το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας. Και ιδιαίτερα το δυναμικό με υψηλό επίπεδο ειδικευσης, οι εκατοντάδες χιλιάδες νέοι επιστήμονες και τεχνικοί που μπορούν να παίξουν το ρόλο της αναπτυξιακής εμπροσθοφυλακής.

Δεύτερο σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, οι φυσικοί πόροι της χώρας τόσο οι ενεργειακοί και οι μεταλλευτικοί όσο και οι αγροτικοί.

Τρίτον, η ιστορική και φυσική θέση της χώρας. Η αξιοποίηση της γεωπολιτικής της θέσης. Οι αναγκαίες επενδύσεις στο χώρο της ενέργειας, που μπορούν να κάνουν τη χώρα ενεργειακό κόμβο, αλλά και στον χώρο του τουρισμού, που μπορούν να κάνουν τη χώρα μας, πόλο έλξης τουριστών από όλο τον κόσμο.

Αν έτσι έχουν όντως τα πράγματα, τότε το συμπέρασμα προκύπτει σχεδόν αβίαστα: Η ανάπτυξη που χρειαζόμαστε και θέλουμε, οφείλει να στηρίζεται αφενός στον σεβασμό των εργασιακών δικαιωμάτων και στην οικονομική ενίσχυση της μισθωτής εργασίας, ώστε να στηριχθεί η εσωτερική ζήτηση και να δημιουργηθούν κίνητρα για την επιστροφή του υψηλά ειδικευμένου εργατικού δυναμικού που δυστυχώς έχει

μεταναστεύσει τα τελευταία χρόνια μαζικά εκτός της χώρας. Και αφετέρου, οφείλει να στηρίζεται στις επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου που υποστηρίζουν την καινοτομία και βασίζονται στην ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων και όχι στην χαμηλή τιμή και την ποσότητα.

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι αναγκαία η συστράτευσή σας, στην προσπάθεια που κάνει η ελληνική κυβέρνηση για την επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, καθώς και των άλλων προστατευτικών μέτρων υπέρ των εργαζομένων. Τα μέτρα αυτά, αντίθετα από ότι υποστηρίζεται από ακραίους κύκλους της Ευρώπης και των ΗΠΑ, όχι μόνο δεν είναι αντιαναπτυξιακά αλλά αποτελούν τον κεντρικό πυλώνα πάνω στον οποίο μπορεί να οικοδομηθεί μια υγιής και δυναμική αναπτυξιακή πορεία, όπως ήδη περιέγραψα.

Κυρίες και Κύριοι,

Για να μπορέσουμε να εκμεταλλευτούμε στο ακέραιο τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματά μας δεν αρκεί απλώς να τα απαριθμούμε. Είναι ταυτόχρονα αναγκαίο να εξαλείψουμε όλες εκείνες τις στρεβλώσεις και διαχρονικές παθογένειες, που όχι μόνο δεν επέτρεψαν στην ελληνική οικονομία να πάρει το δρόμο μιας πραγματικά βιώσιμης ανάπτυξης, αλλά αντίθετα υπονόμισαν την πορεία και το μέλλον της χώρας με τα γνωστά αποτελέσματα που βγήκαν στην επιφάνεια ταχύτατα μετά το ξέσπασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008.

Πρόκειται φυσικά για γνωστά σε όλους και όλες προβλήματα, τα οποία όμως πρέπει διαρκώς να επαναφέρουμε στη δημόσια συζήτηση, υπενθυμίζοντας ταυτόχρονα ότι κατά τη διάρκεια της μνημονιακής πενταετίας όχι μόνο δεν καταπολεμήθηκαν αλλά αντίθετα επιδεινώθηκαν:

Το κυριότερο πρόβλημα που αποτελεί την απόλυτη τροχοπέδη κάθε προσπάθειας οικονομικής ανάκαμψης και εξυγίανσης, αφορά φυσικά τη λειτουργία, τις δομές και τις διαδικασίες της δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας. Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια χρονίζουσα κατάσταση, που οφείλω να ομολογήσω ότι δεν είναι δημιούργημα των τελευταίων πέντε ετών, αλλά ταλαιπωρεί το ελληνικό κράτος σχεδόν από τη γέννησή του.

Πρόκειται για ενδογενείς παθογένειες και χρόνια προβλήματα που σχετίζονται με τις δαιδαλώδεις διαδικασίες, την επικάλυψη αρμοδιοτήτων, την κακή οργάνωση και την αδυναμία στρατηγικού σχεδιασμού από τη μεριά των Υπουργείων.

Όλα αυτά δεν είναι παρά αποτελέσματα του στρεβλού τρόπου με τον οποίο οικοδομήθηκε η δημόσια διοίκηση στη χώρα, καθώς για δεκαετίες δυστυχώς αποτέλεσε μοχλό αναπαραγωγής της κομματικής εξουσίας και όχι δομή οργάνωσης και σχεδιασμού αναπτυξιακών πολιτικών.

Η μεταρρύθμιση του μνημονίου, δυστυχώς, όχι μόνο δεν αντιμετώπισε αυτά τα προβλήματα αλλά τα επιδείνωσε. Κύριος στόχος της κυβέρνησης, λοιπόν, μετά το τέλος της διαπραγμάτευσης, θα είναι ακριβώς να ασχοληθεί με αυτές τις χρόνιες παθογένειες, ώστε να υλοποιηθεί ένα μακρόπνοο σχέδιο μεταρρύθμισης που δεν θα βασίζεται στη μείωση του μισθολογικού κόστους και του προσωπικού, αλλά στη βελτίωση των διοικητικών δομών και υπηρεσιών:

Στο πλαίσιο αυτό υπάρχουν πολλά που μπορούν να ειπωθούν, σήμερα όμως θα περιοριστώ να θέσω τους βασικούς άξονες αυτής της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας, ενδεχομένως και για να ξεκινήσει ένας ανοικτός δημόσιος διάλογος κάποια στιγμή:

1^{ος} άξονας είναι ο σχεδιασμός και η ολοκλήρωση νέων οργανισμών των υπουργείων που θα προβλέπουν σαφές οργανωτικό σχήμα και δεν θα αναπαράγουν τη χαοτική σημερινή κατάσταση. Μόνον έτσι θα μπορέσουν οι διοικητικές δομές της χώρας να παίξουν το στρατηγικό ρόλο σχεδιασμού και χάραξης μιας πολυδιάστατης και κοινωνικά δίκαιης αναπτυξιακής πολιτικής

2^{ος} άξονας είναι η απλοποίηση των διαδικασιών της δημόσιας διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών αδειοδότησης των επιχειρήσεων, καθώς οι πολύπλοκες και πολυδαίδαλες διαδικασίες που έχουμε σήμερα δεν είναι μόνο χρονοβόρες, αλλά στην πραγματικότητα λειτουργούν και ως μηχανισμός αναπαραγωγής της διαφθοράς.

3^{ος} άξονας είναι η κωδικοποίηση της νομοθεσίας που αποτελεί κεντρικό αιτούμενο όχι μόνο του επιχειρηματικού κόσμου, αλλά όλων των πολιτών που έρχονται σε επαφή με τη δημόσια διοίκηση.

4^{ος} άξονας είναι φυσικά η απλοποίηση του φορολογικού συστήματος και των φορολογικών διαδικασιών, ώστε η να βελτιωθεί η εισπραξιμότητα τόσο των άμεσων φόρων όσο όμως και του ΦΠΑ. Να καταπολεμηθεί η φοροδιαφυγή αλλά και να δημιουργηθεί ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον το οποίο αποτελεί την υπ' αριθμόν ένα προϋπόθεση και το κυριότερο κίνητρο για την προσέλκυση μακροπρόθεσμων στρατηγικών επενδύσεων ελληνικών και ξένων στην Ελληνική οικονομία. Εδώ μιλάμε για ένα πραγματικό στοίχημα, καθώς η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος δεν θα έχει ως αποτέλεσμα μόνο την αύξηση των δημοσίων εσόδων αλλά και την καταπολέμηση πρακτικών αθέμιτου ανταγωνισμού που οργιάζουν δυστυχώς σήμερα στην ελληνική αγορά

5^{ος} άξονας είναι η αμείλικτη πάταξη της διαφθοράς που αποτελεί το μέσον της δημιουργίας ολιγοπωλίων και καρτέλ στην αγορά τα οποία νοθεύουν τον ανταγωνισμό και δεν επιτρέπουν τη μείωση των τιμών που τελικά επιβαρύνουν τους καταναλωτές, τους πολίτες.

6^{ος} άξονας είναι η επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης, πολιτικής και διοικητικής, που αποτελεί επίσης χρόνιο πρόβλημα και εμπόδιο για την ανάπτυξη επενδυτικών δραστηριοτήτων στη χώρα. Και αυτή η κατάσταση δεν είναι βεβαίως κυρίως ευθύνη των δικαστών, που δουλεύουν υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες οφείλω να ομολογήσω, αλλά αποτέλεσμα της χαώδους και δαιδαλώδους νομοθεσίας και διοικητικής πρακτικής σε συνδυασμό, βέβαια, με την έλλειψη υποδομών στήριξης και διοικητικού προσωπικού στα ελληνικά δικαστήρια.

Κυρίες και Κύριοι,

Όπως επεσήμανα στην αρχή της παρέμβασής μου, **βασικός στρατηγικός στόχος της διαπραγματευτικής μας προσπάθειας, είναι η επιδίωξη συμφωνίας αμοιβαία επωφελούς με τους εταίρους, που θα διασφαλίζει ένα γενναίο ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα, ικανό να εξισορροπήσει την ασύμμετρη κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, η οποία δημιουργήθηκε τα πέντε τελευταία χρόνια.**

Από κει και πέρα, όμως, η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να εξαρτάται αποκλειστικά από την εξωτερική χρηματοδότηση. Οφείλουμε να σχεδιάσουμε από τώρα, ώστε μέσο / μακροπρόθεσμα να έχουμε τα εγχώρια εργαλεία για την χρηματοδότηση επενδύσεων.

Πρώτη προτεραιότητα σε αυτή την κατεύθυνση είναι η δημιουργία ενός νέου σύγχρονου και ευέλικτου χρηματοπιστωτικού μηχανισμού, μιας εθνικής

αναπτυξιακής τράπεζας, καθώς είμαστε μία από τις ελάχιστες χώρες στην Ένωση που δεν διαθέτουν ένα παρόμοιο εργαλείο για την χρηματοδότηση επενδυτικών σχεδίων.

Βασικό χαρακτηριστικό του μηχανισμού αυτού, θα αποτελεί η συγκέντρωση και εκμετάλλευση :

- ** των διαθέσιμων κεφαλαίων του δημοσίου,
- ** των πόρων από τα ευρωπαϊκά προγράμματα,
- ** της τεχνογνωσίας και του απαραίτητου ανθρώπινου δυναμικού

Η Αναπτυξιακή Τράπεζα :

- Θα αξιοποιήσει υφιστάμενες δομές,
- Θα αντλήσει εμπειρία και τεχνογνωσία από τις αντίστοιχες αναπτυξιακές τράπεζες στην Ευρώπη, κυρίως από τις αντίστοιχες Τράπεζες της Γερμανίας και της Γαλλίας,
- Θα συγκεντρώσει δραστηριότητες, δημιουργώντας οικονομίες κλίμακας,
- Θα περιορίσει τη γραφειοκρατία και την πολυδιάσπαση των πολλών μικρών αναποτελεσματικών φορέων, και
- Θα χρησιμοποιήσει σύγχρονα χρηματοοικονομικά εργαλεία και μεθόδους που θεωρούνται απαραίτητα για την επιτυχή ολοκλήρωση των επιμέρους, αλλά και των γενικότερων αναπτυξιακών στόχων.

Στην αρχική φάση λειτουργίας της, η Αναπτυξιακή Τράπεζα θα βασισθεί επιχειρησιακά σε δυο πυλώνες:

A) Στη χρηματοδότηση της Περιφερειακής, Περιβαλλοντικής & Αγροτικής Ανάπτυξης και των Έργων Υποδομής.

B) Στη χρηματοδότηση και την προώθηση ολοκληρωμένου πακέτου υπηρεσιών για την ανάπτυξη των μικρομεσαίων Επιχειρήσεων.

Λόγω αυτής της διάρθρωσης -και αποσκοπώντας στη συντόμευση του χρόνου δραστηριοποίησης αλλά και στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας- η Αναπτυξιακή Τράπεζα θα βασισθεί στους δυο πιο επιτυχημένους αναπτυξιακούς φορείς που λειτουργούν στη χώρα μας, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και στο ΕΤΕΑΝ.

Σε δεύτερη φάση και σταδιακά, θα ενσωματωθούν και οι λειτουργίες των υπόλοιπων μικρότερων αναπτυξιακών φορέων, ενώ θα εμπλουτίζεται το περιεχόμενο και το εύρος των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Το προσεχές διάστημα, λοιπόν, θα ξεκινήσει η δημόσια διαβούλευση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για τη δομή και λειτουργία της νέας Εθνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας, καθώς εδώ δεν πρόκειται για μια υπόθεση που αφορά αποκλειστικά την κυβέρνηση, αλλά ολόκληρη την κοινωνία και ιδιαίτερα τον επιχειρηματικό κόσμο. Απαιτεί, συνεπώς, μακρόπνοο σχεδιασμό, απαιτεί τη συμμετοχή όλων σε αυτή την προσπάθεια.

Τα σχέδια όμως της Κυβέρνησης δεν περιορίζονται στην αναγκαία ίδρυση της Εθνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας, αλλά περιλαμβάνουν και σειρά άλλων πρωτοβουλιών που θα δημιουργήσουν δυνατότητες και ευκαιρίες για εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης επενδυτικών σχεδίων. Μία από τις πρωτοβουλίες αυτές αφορά την εκκίνηση μιας νέας μακρόπνοης συνεργασίας μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη.

Η ΕΤΑΑ αποφάσισε ήδη από το Μάρτιο να ξεκινήσει τη χρηματοδότηση επενδύσεων στην Ελλάδα, ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ μέσα στο 2015, επενδύσεων με στόχο την

αξιοποίηση του συνόλου των χρηματοοικονομικών εργαλείων που διαθέτει για την προώθηση της ανάκαμψης στην Ελληνική οικονομία. Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα αναμένεται να εξασφαλιστεί η εγκατάσταση και η έναρξη των δραστηριοτήτων της Τράπεζας στη χώρα μας.

Υπάρχουν όμως ακόμα περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες που καλούμαστε να αξιοποιήσουμε για την εξασφάλιση χρηματοδοτικών μέσων που θα στηρίξουν τις επενδύσεις.

Θα αξιοποιήσουμε στο έπακρο τη συμμετοχή της χώρας στα προγράμματα του πακέτου Γιουνκέρ για τη χρηματοδότηση αναπτυξιακών επενδύσεων. Για το σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε επίσκεψη του αρμόδιου επιτρόπου Κατάινεν, όπου τέθηκε η βάση για την υλοποίηση ενός φιλόδοξου σχεδιασμού. Ενώ πρόσφατα, όπως ίσως γνωρίζετε, κατατέθηκε επισήμως η πρόταση για συμμετοχή της Ελλάδας στην Αναπτυξιακή Τράπεζα των αναδυόμενων οικονομιών των περιφερειών BRICS, πρόταση την οποία η ελληνική κυβέρνηση εξετάζει και θα εξετάσει με μεγάλη προσοχή και ενδιαφέρον.

Τέλος, η ομαλή χρηματοδότηση της οικονομίας δεν είναι δυνατόν να διασφαλιστεί, αν δεν βρεθεί λύση στο μεγάλο πρόβλημα των μη εξυπηρετούμενων δανείων, των επιχειρηματικών συμπεριλαμβανομένων. Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης έχει κατατεθεί αναλυτική πρόταση προς τους θεσμούς που καθορίζει την στρατηγική της κυβέρνησης στο πολύπλοκο αυτό πρόβλημα.

Βασικά χαρακτηριστικά της στρατηγικής μας είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στον Τραπεζικό τομέα αλλά και της εμπιστοσύνης μεταξύ οφειλετών και δανειστών, η πρόληψη της εσκεμμένης χρεοκοπίας αλλά και η παροχή της δυνατότητας για μια καινούρια αρχή στους οφειλέτες που αποδεικνύουν καλή πίστη στις συναλλαγές τους. Οι λεπτομέρειες αυτού του σχεδίου πολύ σύντομα θα δοθούν στη δημοσιότητα, ώστε να εκκινήσει η διαβούλευση και ακολούθως η υλοποίησή του, ώστε να πετύχουμε τις βέλτιστες λύσεις το συντομότερο δυνατόν.

Κυρίες και Κύριοι,

Θέλω, κλείνοντας, αφού σας ευχαριστήσω άλλη μια φορά για την πρόσκληση, να σας επαναλάβω τη πίστη μου στις δυνατότητες της χώρας και κυρίως του παραγωγικού της δυναμικού. Παρά τις δυσκολίες, είμαι αισιόδοξος ότι η Ελλάδα μπορεί να κάνει σημαντικά άλματα προς τα εμπρός. Μοναδική προϋπόθεση, να ενώσουμε δυνάμεις ώστε να αξιοποιήσουμε αυτές τις μεγάλες μας δυνατότητες.

Καθήκον και αποστολή μας να υπηρετήσουμε το εθνικό συμφέρον. Να διαπραγματευτούμε σκληρά και με ασφάλεια, ώστε να αποκομίσουμε τα περισσότερα δυνατά οφέλη. Και από καλύτερες θέσεις να αξιοποιήσουμε τα πραγματικά πλεονεκτήματα της χώρας, γεωπολιτικά και οικονομικά. Όχι μόνο αρπάζοντας τις υπαρκτές ευκαιρίες, αλλά δημιουργώντας ταυτόχρονα και νέες.

Αυτό είναι το δίδαγμα των τελευταίων τριών μηνών, που μπορεί να ήταν δύσκολοι, θέτουν όμως σιγά-σιγά τις βάσεις για μια νέα παρουσία της χώρας στο διεθνές οικονομικό και γεωπολιτικό στερέωμα. Το μέλλον βρίσκεται μπροστά μας, οι προκλήσεις είναι τεράστιες και όλοι θα κριθούμε τελικά από το αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ θερμά.